

שער הנגב - ערב שבת, ו' באב תשע"ז, 28 ביולי 2017

שלום לחברות ולחברים "לא בגדתי!"

בבוקר יום שלישי, רגע לפני שהשתתפתי בכנס לציון 12 שנים לפינוי/התנתקות/גירוש הישראלים מרצועת עזה, התראיינתי לרדיו דרום על עמדתי לגבי המהלך הדרמטי ההוא. הסברתי את תמיכתי במהלך, על אף המחירים שאנחנו משלמים, באינטרס הישראלי שבהפסקת השליטה על מיליוני פלשתינאים. בהקשר לכך, נשאלתי – "האם היית מוכן לפנות גם את שער הנגב תמורת הסכם?" זו שאלה חשובה, שפוליטיקאים בורחים מתשובה כנה עליה. עניתי שתמורת שלום אמת, קץ כל התביעות והכרה בקיומה של ישראל כמדינת היהודים הדמוקרטית, אין לקדש שום שטח במדינת ישראל. למעמיקים בחומר, [ראו את אחת הכתבות שסיקרו את הראיון שלי](#). כשהכותרת היא "להעביר את שער הנגב לחמאס", מדובר באמא של הוצאת הדברים מהקשרם. החמאס הוא ארגון טרור, שלא יקבל מטר מרובע מישראל. הסכם שלום שהוא קץ כל התביעות, אם יגיע והלוואי שיעשה היום שלו, לא יעשה עם החמאס אלא עם יישות פייסנית ואמיצה, שנוכל לסמוך עליה. עד שיעשו פעמי המשיח המדיני הזה, אנחנו עומדים איתן, מגנים, מתפתחים ושמחים. (...ורצוי שנעשה דבר או שניים כדי לא להרחיק את המשיח המדיני הזה, כך שגם אם יתמהמה, בוא יבוא) את ההבהרה הזו, אני חייב רק לתושבי שער הנגב. מנגד, לטוקבקיסטים מזהמי המרשתת, אני מבקש להבהיר שאין צורך לנבל את הפה בכדי להגיע איתי להסכמה שקיים פער תהומי בין השקפותינו על זהותה הרצויה של מדינת ישראל ועל הלגיטימיות שבחלוקת הארץ בין מדינה יהודית למדינה ערבית. העברת שטחים לפלשתינאים בהסכם קבע - למען השארת השכונות היהודיות של ירושלים ואת גוש עציון בריבונות ישראלית (יתכן ועוד כמה גושי התיישבות לא גדולים), יהיה עלינו לוותר על שטחים צמודים לגדה ולרצועת עזה. אין מדובר בפינוי יישובים אלא בהעברת שטחים ריקים מהתיישבות, שתאפשר להגיע - אם וכאשר, בעזרת השם, אינשאללה - להסכם קבע, הסכם שלום, קץ כל התביעות, שבבסיסו, מבחינתנו, ההכרה של הפלשתינאים בקיומה של מדינת ישראל כמדינת היהודים.

יש מחוקקים בירושלים!

הבטחתי לכם שבוע תוסס בכנסת וכך אמנם קרה:
חיים ילין ומיקי זוהר קבלו את ברכותינו על העברה פה אחד של החוק להארכת הטבות המס לתושבי שדרות ועוטף עזה עד לשנת 2021. ציטטתי להם את מה שאמר לי על ההישג הפרלמנטרי הזה חברנו, שי חרמש, יוזם החוק לפני עשור: "כל הכבוד והלוואי שיגיעו ימים בהם לא נצטרך עוד לחוק הזה...". אותו מיקי זוהר עומד גם בראש הוועדה לצדק חלוקתי, בו תמכתי בתביעת ישובי הנגב המערבי לקו מהיר של הרכבת לכיוון תל אביב ובחזרה. משרד התחבורה והרכבת מתכוונים לצאת בפילוט של רכבת אחת ביום ואנחנו מצפים להרבה יותר...מנגד, בואו נהיה הוגנים, עד לפני שנים בודדות כדי לראות רכבת נוסעת היינו צריכים לטוס לאירופה. בועדת הכלכלה, נציגי פורום ההורים ואנוכי, היינו כמעט בודדים עם איתן כבל היו"ר וח"כ חיים ילין, חברנו משכבר הנושאים. העלנו את תביעתנו לרימזור צמתי הכניסות לקרית החינוך/המיכללה. ח"כ כבל לקח את הענין ברצינות וייתן לנו סיוע חשוב. ועדת החינוך בראשות יעקב מרגי, הש"סניק המדליק, העבירה בדיונים ארוכים את חוק הצהרונים. יחד עם ח"כ איתן ברושי ונציגי מרכז המועצות האזוריות והתנועה הקיבוצית עמדנו על זכותם של ההורים במערכות החינוך בקבוצים ובמושבים ליהנות מהסיבסוד הממשלתי. החוק מוריד את הסכום שישלמו ההורים. זה כיף להורים וזה אתגר לא פשוט למפעילי צהרון, בגן או בכיתות הצעירות של בית הספר. המשך יבוא.

JITLI

בוגרי ג'יטלי, תוכנית המנהיגות לנוער יהודי ובדואי, ישראלי ואמריקאי, חוגגת 18 שנים של שותפות יפה, הוגנת ומעוררת השראה. שניידר האחד והיחיד מבקש למסור שמחר, מוצאי שבת, בשעה 19:30, מתקיים בבית הספר התיכון אירוע לסיום התוכנית הנוכחית, בהשתתפות ג'יטלי-אן וג'יטלי-קובס. כל חניכי התוכנית (ומשפחותיהם) לדורותיהם – מוזמנים.

תהליך אסטרטגי לותיקים

ביום ראשון, 30.7, בשעה 17:00, יתקיים אירוע נוסף בתיכון שלנו: שיתוף ציבור בתהליך האסטרטגי שאנחנו מקיימים עבור בני הגיל השלישי, וותיקי שער הנגב. יש הסעות מהישובים, פרטים: 054-7917271. הציבור מוזמן.

שואבים ובוכים

מצב התשתיות ההנדסיות ברצועה מחריד; המציאות הקשה גולשת אלינו, תרתי משמע. היום חובר הצינור והופעלו המשאבות שיובילו את מי השפכים החצי מטוהרים מהמאגר המאולתר ליד מעבר ארז אל המט"ש שלנו, ליד איבים. זה קרה שעות לפני שהמאגר התמלא והיה עלול להציף את כביש 4.

כמה ימים קודם לכן, שלחנו, ראשי הרשויות בשדרות ובמועצות האזוריות בעוטף, מכתב אל ראש הממשלה ואל שר הביטחון בקריאה לתכנן ולבנות מיידית, במימון בינלאומי, קו חשמל ייעודי מישראל למתקן הטיהור העזתי. כמו כן, ברכנו את הממשלה על הסכמתה למכור לעזה עוד עשרה מיליון קוב מים לשתייה.

כשגילי פגשה את דני 2

גילי (יצקן, כפר עזה) היא אחת מהמדריכות הצעירות שנשלחו משער הנגב להדרכה במחנות הקיץ בסן דייגו. היא ועמית, חברתה, התייצבו בדלת בית משפחת סטאר הסן דייאגנית בכדי להשתכן אצלה במשך שבועיים. עם כניסתן, הבינו גילי ודני, בת המשפחה המארחת, שזו להן פגישתן השנייה. לראשונה הן הכירו לפני חמש שנים...בבריכה של כפר עזה, כאשר בקיץ 2012, אורית צדיקביץ ארגנה הכרות בין קבוצת ילדים מסן דייגו לקבוצת שבט הצופים המקומית. בעוד חצי שנה, דני תגיע שוב לישראל, שוב לשער הנגב, שוב תיפגש עם גילי. הפעם היא תבוא ביחד עם קבוצת בני נוער מטעם בית הכנסת שלה, "סולל". היכנונו לסרט ההמשך.

גשר על מים סוערים

הכנס אליו זומנתי ביום שלישי, היה "כנס קטיף לאחריות לאומית" בישוב ניצן, שהופק על ידי "מרכז קטיף", המתמקד בשימור מורשת גוש קטיף וצפון השומרון. למפגש הוזמנו אנשי ציבור ותקשורת משלל גוונים הקשת הפוליטית. כמו שאתם מבינים, זומנתי "כמי שתמך בגירוש, אבל אפשר לדבר איתו". זה מדויק ולמעשה אלו היו דברי העיקריים בכנס: דווקא מתוך הכרת אי ההסכמות העמוקים שקיימים בינינו, בתחום האמוני, הערכי, החינוכי והמדיני, ראוי שנחפש כל דרך לחיבור, לחיבוק, להבניית השותפות בין השונים שהננו. הלא יש לנו, למרות הניגודים, מכנה משותף רחב: הזיקה להיסטוריה היהודית, האמונה בצדקת קיומה של מדינת ישראל כמדינת היהודים והאחריות לקיומו של העם היהודי בעתיד.

מי שעזרה לי להיכנס לראש הנכון היתה צביה מרגליות, אישה דתיה, אמנית שירה מדוברת, שדקלמה על הבמה את שורותיה - "מגורשת" והצליחה ברגישות ובנחישות הראויים למעמד, להבהיר לי את תחושת הבגידה של אלפי ישראלים שנעקרו מגן העדן שלהם בחבל עזה. הקטע ששוררה לנו עוד לא עלה ליוטיוב אבל תכירו אותה בקטע אחר לגמרי, מתוחכם לא פחות: "[לחמם לך?](#)"

שבת שלום, אלון